

Úmluva o účasti cizinců na veřejném životě na místní úrovni

PREAMBULE

Níže podepsané členské státy Rady Evropy,
přihlízejíce k tomu, že cílem Rady Evropy je dosáhnout větší jednoty mezi jejími členy za účelem ochrany a uskutečňování ideálů a zásad, které jsou jejich společným dědictvím, a usnadnění jejich hospodářského a sociálního pokroku při dodržování lidských práv a základních svobod;

znovu potvrzující svou oddanost univerzalitě a nedělitelnosti lidských práv a základních svobod, založených na důstojnosti všech lidí;

majíce na zřeteli články 10, 11, 16 a 60 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod;

přihlízejíce k tomu, že usídlování cizinců na území jiných států je dnes trvalým rysem evropských společností;

přihlízejíce k tomu, že usídlení cizinci mají na místní úrovni v zásadě stejné povinnosti jako státní občané;

jsouce si vědomy aktivní účasti usídlených cizinců na životě místního společenství a na růstu jeho prosperity a jsouce přesvědčeny o nutnosti posilovat jejich začlenění do místního společenství, zejména rozšiřováním možností jejich účasti na místních veřejných záležitostech, se dohodly takto:

ČÁST I

Článek 1

1. Každá strana bude aplikovat ustanovení kapitoly A, B a C.

Kterýkoli smluvní stát však může při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu prohlásit, že si vyhrazuje právo neaplikovat ustanovení kapitoly B, kapitoly C nebo obou.

2. Každá strana, která prohlásila, že bude aplikovat pouze jednu nebo dvě kapitoly, může kdykoli později generálnímu tajemníkovi oznámit, že souhlasí s tím, že bude aplikovat ustanovení kapitoly nebo kapitol, které při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu nepřijala.

Článek 2

Pro účely této Úmluvy termín „usídlení cizinci“ znamená osoby, které nejsou občany státu a oprávněně sídlí na jeho území.

Kapitola A

Svobody projevu, shromažďování a sdružování

Článek 3

Každá strana se zavazuje, že s výhradou ustanovení článku 9 zaručí usídleným cizincům za stejných podmínek jako svým vlastním státním občanům:

- a) právo na svobodu projevu; toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Tento článek nebrání státům, aby vyžadovaly udělování povolení rozhlasovým, televizním nebo filmovým společnostem.;
- b) právo na svobodu pokojného shromažďování a na svobodu sdružovat se s jinými, včetně

práva zakládat na obranu svých zájmů odbory nebo vstupovat do nich. Právo na svobodu sdružování zahrnuje zejména právo usídlených cizinců zakládat svá vlastní místní sdružení za účelem vzájemné pomoci, zachovávání a projevování své kulturní svébytnosti nebo hájení svých zájmů ve věcech spadajících do působnosti místních orgánů, jakož i právo vstupovat do jakéhokoli sdružení.

Článek 4

Každá strana bude usilovat o zajištění toho, aby bylo vyvinuto dostatečné úsilí k zapojení usídlených cizinců do veřejných průzkumů, plánovacích řízení a jiných poradních procedur týkajících se místních záležitostí.

Kapitola B

Poradní orgány k zastupování usídlených cizinců na místní úrovni

Článek 5

1. Každá strana se zavazuje, že s výhradou ustanovení článku 9 odstavce 1:
- a) zajistí, aby žádné právní nebo jiné překážky nebránily místním orgánům, v jejichž územním obvodu se nalézá významné množství usídlených cizinců, zřizovat poradní orgány nebo přijímat jiná vhodná institucionální opatření, které by:
 - i) vytvořily spojovací článek mezi nimi a takovými usídlenými cizinci,
 - ii) poskytly fórum pro diskusi a formulaci názorů, přání a obav usídlených cizinců ve věcech, které se jich zvláště dotýkají ve vztahu k místnímu veřejnému životu, včetně činnosti a povinností příslušného místního orgánu, a
 - iii) podpořily jejich celkové začleňování do života společenství;
 - b) podpoří a usnadní zřizování takových poradních orgánů nebo přijímání jiných vhodných institucionálních opatření pro zastupování usídlených cizinců místními orgány, v jejichž územním obvodu se nalézá významné množství usídlených cizinců.
2. Každá strana zajistí, aby představitelé usídlených cizinců, podílející se na poradních orgánech nebo jiných institucionálních opatřeních, zmiňovaných v odstavci 1, mohli být voleni usídlenými cizinci v územním obvodu místního orgánu nebo jmenováni jednotlivými sdruženími usídlených cizinců.

Kapitola C

Právo volit ve volbách do místních orgánů

Článek 6

1. Každá strana se zavazuje, že s výhradou ustanovení článku 9 odstavce 1 poskytne každému usídlenému cizinci právo volit a být volen ve volbách do místních orgánů, splňuje-li tytéž zákonné požadavky, které se vztahují na státní občany, a splňoval-li navíc podmínku zákonného a obvyklého pobytu na území daného státu po dobu pěti let předcházejících volbám.

2. Smluvní stát však může při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu prohlásit, že aplikaci odstavce 1 hodlá omezit pouze na právo volit.

Článek 7

Každá strana může jednostranně nebo dvoustrannou či mnohostrannou dohodu stanovit, že podmínky pobytu stanovené článkem 6 jsou splněny kratší lhůtou pobytu.

ČÁST II

Článek 8

Každá strana bude usilovat o zajištění toho, aby usídlení cizinci měli přístup k

informacím o svých právech a povinnostech ve vztahu k místnímu veřejnému životu.

Článek 9

1. Za války nebo při jiné mimořádné události ohrožující život státu lze práva poskytnutá usídleným cizincům na základě části I dále omezit v rozsahu, který si mimořádnost situace nezbytně vyžaduje, nejsou-li taková omezení v rozporu s jinými závazky strany podle mezinárodního práva.

2. Jelikož s právem uznaným článkem 3 písmenem a) jsou spojeny povinnosti a odpovědnost, lze je učinit závislým na takových formalitách, podmínkách, omezeních nebo sankcích, které stanoví zákon a které jsou v demokratické společnosti nezbytné v zájmu bezpečnosti státu, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, pro předcházení nepokojů nebo trestné činnosti, pro ochranu zdraví nebo morálky, pro ochranu pověsti nebo práv jiných, pro zabránění úniku důvěrně získaných informací nebo pro udržení autority a nestrannosti soudní moci.

3. Právo uznané článkem 3 písmenem b) nesmí podléhat jiným omezením, než která stanoví zákon a která jsou v demokratické společnosti nezbytná v zájmu bezpečnosti státu nebo veřejné bezpečnosti, pro předcházení nepokojů nebo trestné činnosti, pro ochranu zdraví nebo morálky nebo pro ochranu práv a svobod jiných.

4. Jakékoli opatření učiněné v souladu s tímto článkem musí být oznámeno generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, který vyrozumí ostatní strany. Stejný postup se použije při odvolání takových opatření.

5. Nic v této Úmluvě nebude vykládáno jako omezení nebo popření kteréhokoli z práv, která mohou být zaručena na základě zákonů kterékoli strany nebo na základě jakékoli jiné smlouvy, jejíž je stranou.

Článek 10

Každá strana informuje generálního tajemníka Rady Evropy o jakémkoli ustanovení zákona nebo jiném opatření přijatém příslušnými orgány na jejím území, které se dotýká jejich závazků podle této Úmluvy.

ČÁST III

Článek 11

Tato Úmluva je otevřena k podpisu členskými státními Rady Evropy. Podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 12

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců ode dne, kdy čtyři členské státy Rady Evropy vyjádřily v souladu s ustanoveními článku 11 svůj souhlas s tím být Úmluvou vázány.

2. Ve vztahu ke kterémukoli členskému státu, kterým svůj souhlas s tím být jí vázán, vyjádří následně, vstoupí Úmluva v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců ode dne uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení.

Článek 13

1. Poté, co tato Úmluva vstoupí v platnost, může Výbor ministrů Rady Evropy většinovým rozhodnutím podle článku 20 písmene d) Statutu Rady Evropy a jednomyslným rozhodnutím zástupců smluvních států oprávněných zasedat v tomto Výboru vyzvat kterýkoli stát, který není členem Rady Evropy, aby k této Úmluvě přistoupil.

2. Ve vztahu ke kterémukoli přistupujícímu státu vstoupí Úmluva v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců ode dne uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 14

O závazcích, které strany této Úmluvy v souladu s článkem 1 odstavcem 2 přijaly následně, se má za to, že jsou nedílnou součástí ratifikace, přijetí, schválení nebo přístupu strany je oznamující a mají tento účinek od prvního dne měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců ode dne, kdy generální tajemník oznámení obdržel.

Článek 15

Ustanovení této Úmluvy se vztahují na všechny druhy místních orgánů, které na území každé ze stran existují. Kterýkoli smluvní stát však může při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu výslovně označit druhy územních orgánů, na které hodlá působnost této Úmluvy omezit nebo které hodlá z působnosti této Úmluvy vyloučit.

Článek 16

1. Kterýkoli stát může při podpisu nebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu označit jedno nebo více území, na něž se tato Úmluva bude vztahovat.

2. Kterýkoli stát může prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy kdykoli později rozšířit uplatňování této Úmluvy na jakékoli jiné území v tomto prohlášení označené. Ve vztahu k takovému území vstoupí tato Úmluva v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců ode dne, kdy generální tajemník takové prohlášení obdržel.

3. Jakékoli prohlášení učiněné podle předchozích dvou odstavců může být ve vztahu k jakémukoli území v tomto prohlášení označenému vzato zpět oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi. Zpětvzetí nabude účinnosti první den měsíce následujícího po uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy generální tajemník takové oznámení obdržel.

Článek 17

K ustanovením této Úmluvy nelze činit výhrady s výjimkou výhrad uvedených v článku 1 odstavci 1.

Článek 18

1. Kterákoli strana může kdykoli tuto Úmluvu vypovědět oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

2. Tato výpověď nabude účinnosti první den měsíce následujícího po uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy generální tajemník takové oznámení obdržel.

Článek 19

Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státům Rady Evropy a kterémukoli státu, který k této Úmluvě přistoupil,:

- a) každý podpis;
- b) uložení každé ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu;
- c) každé datum, kdy podle článků 12, 13 a 16 vstoupila tato Úmluva v platnost;
- d) každé oznámení o aplikaci ustanovení článku 1 odstavce 2, které obdržel;
- e) každé oznámení o aplikaci ustanovení článku 9 odstavce 4, které obdržel;
- f) každý jiný dokument, oznámení nebo sdělení vztahující se k této Úmluvě.

Na důkaz toho níže podepsaní, majíce k tomu řádné zmocnění, tuto Úmluvu podepsali.

Dáno ve Štrasburku dne 5. února 1992 v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění jsou stejně autentická, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy předá ověřené kopie každému členskému státu Rady Evropy a kterémukoli státu vyzvanému k tomu, aby k této Úmluvě přistoupil.